

[Ole Espersen]

stort behov for en gældssanering, så skulle frygten for en meget stor belastning af retterne jo heller ikke være så voldsom.

Ministeriet har gjort det op til, at der skulle være ca. 10.000 tilfælde om året, hvor gældssanering kom på tale – i hvert fald personer, der var interesserede i det – og ca. 4.000 tilfælde, hvor det bliver aktuelt. Det synes vi er et betydeligt tal. Det viser noget om behovet for gældssanering. Dette behov mener vi bør dækkes, og vi mener, at ministeren tager fejl – det håber vi i hvert fald – når han skriver, at det næppe er realistisk at søge dækning for de manglende ressourcer ved domstolene. Når regeringen har den holdning, at det næppe er realistisk at søge de manglende ressourcer inddækket, så vil jeg gerne spørge ministeren, hvorpå denne vurdering beror. Er det, fordi man ikke mener, at man kan komme igennem hos finansudvalget med en ansøgning om flere dommerfuldmægtige? Eller hvorfor mener man, at det ikke er realistisk at søge dette behov dækket?

Vi mener ikke, at man gang på gang – det gælder også udlændingelovgivningen – kan undlade at gennemføre, hvad man i øvrigt synes er rimelige og retfærdige retsregler, fordi der er personalemangel ved domstolene. Den forrige regering fik gennemført en beskeden udvidelse af personalet ved domstolene, og vi mener, at det også bør ske i dette tilfælde, hvis det skønnes nødvendigt.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne give udtryk for tilfredshed med det fremsatte lovforslag om gældssanering. Jeg kan ikke dele hr. Ole Espersens betragtninger, at man skulle have fremsat forslag i videre omfang end sket. Jeg synes, at der er gode grunde, som er anført i lovforslagets bemærkninger, for, at man i første omgang må prøve med en gældssanering, hvor der har været tale om konkurs. Jeg vil dog i den forbindelse nævne en ting, som hr. Ole Espersen også var inde på, nemlig at man også må kunne gennemføre gældssanering i tilfælde, hvor en konkursbegæring er blevet afvist på grund af manglende aktiver. Der kan der være akkurat det samme behov for gældssanering, og det vil jeg godt tro kunne indarbejdes i en lov.

Forholdet er det, at man skal se på, at der både er én, der skylder noget væk, og én, der har noget til gode. Det er karakteristisk for de høringssvar, der er kommet, at erhvervsorganisationerne egentlig erklærer, at de godt vil være med til en gældssanering, for de mener, at deres tab ikke vil blive større af den grund. Der er også grund til at nævne, at de, der har med skyldnere at gøre til daglig, nemlig fogedretterne, erklærer, at der ikke er mange tilfælde, hvor man kommer for fogedretten efter at være gået konkurs, at der altså ikke er noget, der taler særligt imod, at man skulle gældssanere på en eller anden måde. Vi skal se at finde frem til, hvad der tjener omsætningens tarv. Det må ikke blive sådan, at man ikke kan få kredit eller sådan noget, fordi den, der giver kreditten eller låner pengene ud, kan blive udsat for, at han stort set intet har til gode dagen efter, fordi der finder en gældssanering sted.

Jeg synes, der er grund til at se nærmere på en række af disse forhold, og jeg synes, der er god grund til, at man begynder med dette lovforslag for at komme i gang.

Ligesom jeg gjorde, da vi drøftede beslutningsforslag nr. B 34 – hvor jeg i øvrigt sagde, at man ikke måtte regne med, at betænkningen i ét og alt skulle følges, når der blev fremsat et lovforslag – vil jeg gerne sige, at der er grund til, at det offentlige går i spidsen, når det drejer sig om gældssanering. Jeg har peget på det før. Ofte er der tale om, at man i hvert fald uden for konkurs har vanskeligheder med at få en aftale vedrørende offentlige tilgodehavender, det være sig told, det være sig moms, det være sig skatter, om, at det offentlige træder tilbage, når man i øvrigt kan opnå en ordning af forholdene. Det må man se på, og jeg understreger – det har jeg vist gjort før – at det offentlige i hvert fald i én henseende ikke bør gøre det mere tyngende end højst nødvendigt at være skyldner. Det drejer sig om den fortsatte rentetilskrivning af offentlige krav, som finder sted, og som ofte gør det umuligt for en skyldner at komme op af det moralske, vedkommende kan være kommet ud i.

Vi er positivt indstillede over for lovforslaget, og vi vil være med til at drøfte, om der senere hen kan være mulighed for at udvide gældssaneringen til at omfatte andet og mere.

Jeg føler trang til at sige, at jeg fuldstændig er i overensstemmelse med Den Danske